

CỰU NỮ BỘ TRƯỞNG GIA ĐÌNH PHÁP

Điện Élysée - phủ tổng thống Pháp - vào một ngày cuối năm 1978 trang hoàng thật lộng lẫy. Hôm ấy, các Bộ Trưởng đến chúc mừng năm mới tổng thống Pháp, ông Valéry Giscard d'Estaing (1974-1981).

Khi tổng thống bước vào phòng tiếp tân, mọi tiếng nói im bật và đèn bật sáng trưng. Các nhiếp ảnh viên bấm máy lia lịa. Bỗng ống kính của một máy quay phim dừng lại, đóng khung và phóng lớn khuôn mặt của một phụ nữ dàn dựa nước mắt. Bà đang lặng lẽ khóc. **Đó là nữ bộ trưởng Gia Đình Pháp, bà Monique Pelletier. Bà khóc vì nghĩ đến hiền phu - ông Jean-Marc - đang chiến đấu với tử thần nơi Bệnh Viện thành phố Lyon (Đông Nam Pháp).**

Ông Jean-Marc và bà Monique Pelletier là đôi vợ chồng tâm đồng ý hợp. Năm 1978, ông Jean-Marc làm tổng giám đốc ngân hàng Indosuez. Bà Monique giữ chức Bộ Trưởng Nữ Giới và Gia Đình. Và hai người lấy nhau được 30 năm. Từ tổ uyên ương đầm ấm, 7 người con ra chào đời: 3 gái và 4 trai. Sophie - trưởng nữ - đang theo ngành bác sĩ. Đây là một gia đình Công Giáo Pháp đông con và gương mẫu. Ông bà Pelletier sống đạo chân thành và luôn luôn tìm cách thông truyền Đức Tin Công Giáo cho 7 đứa con. Gia đình hòa hợp hạnh phúc. Nhưng rồi thử thách ập đến. Ngày 21-12-1978, đang dồi dào sức khỏe, ông Jean-Marc bỗng lâm trọng bệnh. Khi được đưa tới Bệnh Viện thì ông hoàn toàn bất tỉnh. Bác sĩ khám phá ra ông bị đứt mạch máu não nên bị bán thân bất toại và không nói năng gì được.

Lễ Giáng Sinh năm đó, gia đình bà Monique Pelletier và 7 đứa con sống trong sầu khổ vô biên. Mọi người biết rằng ông Jean-Marc không thoát hiểm nguy. Hoặc nếu sống được ông chỉ sống như loài thảo mộc. Tuy nhiên, toàn gia đình, bắt đầu từ chính bệnh nhân - ông Jean-Marc - cho đến bà Monique và 7 đứa con, tất cả một lòng một ý cương quyết đương đầu với cơn bệnh.

Một năm sau, ông Jean-Marc bắt đầu thoát ra cảnh tàn phế. Ông có một ý chí sắt đá: vừa chấp nhận chứng bệnh vừa cố gắng thoát ra cảnh tàn tật. Dần dần ông tự tập làm những cử điệu đơn giản và sơ đẳng nhất. Ai có dịp đến thăm đều không khỏi ngạc nhiên về thái độ anh hùng chịu bệnh của ông. Có lẽ một phần nhờ tình thương âu yếm của đàn con 7 đứa. Chúng giữ nguyên thái độ tôn kính đối với thân phụ tàn tật. Chúng cư xử với ông y như một người cha bình thường và thi nhau giúp ông trở lại trạng thái bình thường. Chúng không bao giờ để ông cô đơn một mình.

Năm 1990, ông Jean-Marc gần như bắt đầu phát âm, diễn tả được ý mình muốn nói. Thế nhưng, có điều lạ lùng, suốt 12 năm bệnh tật hiểm nguy đó, ông Jean-Marc chỉ ghi nhớ duy nhất biến cố quan trọng: Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II viếng thăm mục vụ nước Pháp lần đầu tiên, đặc biệt tại thủ đô Paris. Cuộc viếng thăm diễn ra từ ngày 30 tháng 5 đến mừng 2 tháng 6 năm 1980. Xin nhường lời cho bà Monique Pelletier.

Với tư cách vừa là Bộ Trưởng Gia Đình vừa là tín hữu Công Giáo nhiệt thành với đàn con 7 đứa, tôi được chỉ định làm người đại diện giới thiệu với Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II một hình ảnh tích cực về Gia Đình của nước Pháp, trưởng nữ trung tín của Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ.

Jean-Marc cũng là tín hữu Công Giáo đạo đức. Chồng tôi bày tỏ ước muốn tham dự Thánh Lễ do chính Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II cử hành, trước thềm Đền Thờ Đức Bà Paris. Thật là thời điểm đáng ghi nhớ. Jean-Marc ngồi sau tôi, nơi hàng ghế thứ 6 hoặc thứ 7, nhưng tôi có cảm tưởng chàng đang ngồi cạnh tôi, trong tư thế một tín hữu Công Giáo đạo đức, lần đầu tiên tham dự Thánh Lễ do chính Đức Thánh Cha cử hành. Đến phần rước lễ, Jean-Marc được đưa con trai của chúng tôi đi lên chịu lễ. Tôi đoán biết tâm tình xúc động và tri ân của chàng khi rước nhận

Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU do chính tay Đức Thánh Cha trao. Tôi thầm nghĩ: nếu có ai đáng hưởng lòng từ bi của THIÊN CHÚA, thì người đó chính là Jean-Marc hiền phu tôi!

... "Người công chính sẽ sống muôn đời. Họ sẽ được THIÊN CHÚA ân thưởng và được Đấng Tối Cao hằng quan tâm săn sóc. Quả vậy, họ sẽ lãnh triều thiên vinh quang dành cho bậc vương giả, và ngọc miện rực rỡ chói ngời từ bàn tay THIÊN CHÚA. Vì họ sẽ được tay hữu Người phù hộ và cánh tay Người như khiên thuẫn chở che" (Sách Khôn Ngoan 5,15-16).

("Reader's Digest Sélection", Février/1996, trang 51-58).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt